

HARESTEGEN

PALLADIUM-LYSTSPIL

I 2 AKTER

ISCENESAT AF LAU LAURITZEN

I Hovedrollerne:

*Frederik Buch – Olga Svendsen
Gerda Madsen*

DET GAADEFULDE „S“

COWBOYFILM I 2 SPÆNDENDE AKTER

I HOVEDROLLEN:

ED GIBSON

En ualmindelig rask og flot Wild-West-Film!

Harestegen.

PERSONERNE:

Hr. Nokkesen	Fr. Buch
Fru Nokkesen	Olga Svendsen
Hr. Spidsmeyer	Karl Hintz
Fru Spidsmeyer	Fru Felumb
Husassistenten	Gerda Madsen

Det er en stille og fredelig Søndag Morgen. Hr. Nokkesen faar altid Kaffe paa Sengen Søndag Morgen, — han synes, det er saadan en køn og stemningsfuld Maade at begynde Dagen paa.

Ægteparret Nokkesen bliver imidlertid brat revet ud af Søndagens stille Fred. De faar nemlig et saalydende Brev fra deres gode Venner, Hr. og Fru Spidsmejer:

»Kære Venner!

I Dag er det jo første Søndag i Haresæsonen, og vi kommer ifølge Aftale. Vi glæder os til Haresteg! Eders hengivne osv.»

Den ellers altid saa ligevægtige Fru Nokkesen er ved at faa et Slagtilfælde. Hun har fuldstændig glemt, at de i et letsindigt Øjeblik har inviteret Spidsmejers til Haresteg, og det er som bekendt ikke nemt at lave denne fortræffelige Ret, naar man ingen Hare har — og Vildthandleren har lukket.

Nokkesen maa straks ud for at skaffe en Hare — ligegyldig hvordan. Udenfor Naboernes Køkkenvindu hænger der en dejlig Hare, og Nokkesen gaar med frejdigt Sind ind til Nabofamilien og spørger, om han kan købe det yndige Kræ. Men Naboerne optager denne uskyldige Forespørgsel som en udsøgt Fornærmelse og anmoder ham om at fordufte med det samme.

Slukøret vender Nokkesen tilbage med uforrettet Sag, og hans snilde Viv udkaster nu den geniale Plan, at han uden Naboernes Vidende skal »laane« Haren. Herregud, de kan jo hænge en anden i Stedet i Morgen! Nokkesen lister sig paa lette Fjed over til Køkkenvinduet for at sikre sig den kostelige Skat. Men da sker der et uforudset Uheld. Haren dumper ned, og en lækkersulten Kjøter forsvinder i Galop med Byttet.

Den uheldige Harejæger maa redde sig ved et hurtigt Tilbage-tog. Naboerne har opdaget, at Haren er borte, og de faar en lumsk Anelse om, at det er Nokkesen, der har hugget den. Der opstaar i den Anledning en pinlig Skærmydsel mellem de to Familier; Nokkesen søger at bevise sit Alibi, men hans vrede Nabo lover, at han nok skal have dem i Kikkerten.

Nokkesen maa atter afsted for at finde en Hare. Han kender til alt Held Vildthandlerens private Bopæl, og didhen begiver han sig. Vildthandleren har dog ingen Hare til Disposition, derimod overlader han Nokkesen et Gevær, for at han selv kan gaa ud paa Jagt efter et Dyr.

Den brave Nokkesen har aldrig før haandteret andre Bøsser end Peberbøssen, men alligevel gør han et kækt Forsøg paa at optræde som Søndagsjæger. Han husker, at Harer altid holder til mellem Sivenes ved Stranden, og han sniger sig derhen for at spejde efter Bytte. Snart straalers hans runde Ansigt som en Pinsesol, thi han ser et Syn, der faar ham til at glemme baade Ægteviv og Haresteg. I Sivenes Skjul leger en Flok vidunderlige Havfruer, og i de badende Skønheders bedaarende Selskab svinder Tiden som en Drøm.

Hjemme venter Fru Nokkesen utaalmodigt paa Mandens Tilbagekomst. Hendes nye Husassistent kommer for at tiltræde Pladsen, og da Pigebarnet har et kønt Ansigt og et Par skælmske Øjne, tænker Fru Nokkesen, at det muligvis vil lykkes den skønne Husalf at faa fat i en Hare, og hun sender hende sporenstregs afsted. —

Omsider løsriver Hr. Nokkesen sig fra de yndige Ungmøers Selskab og begiver sig ud paa nye Jagtgebetter.

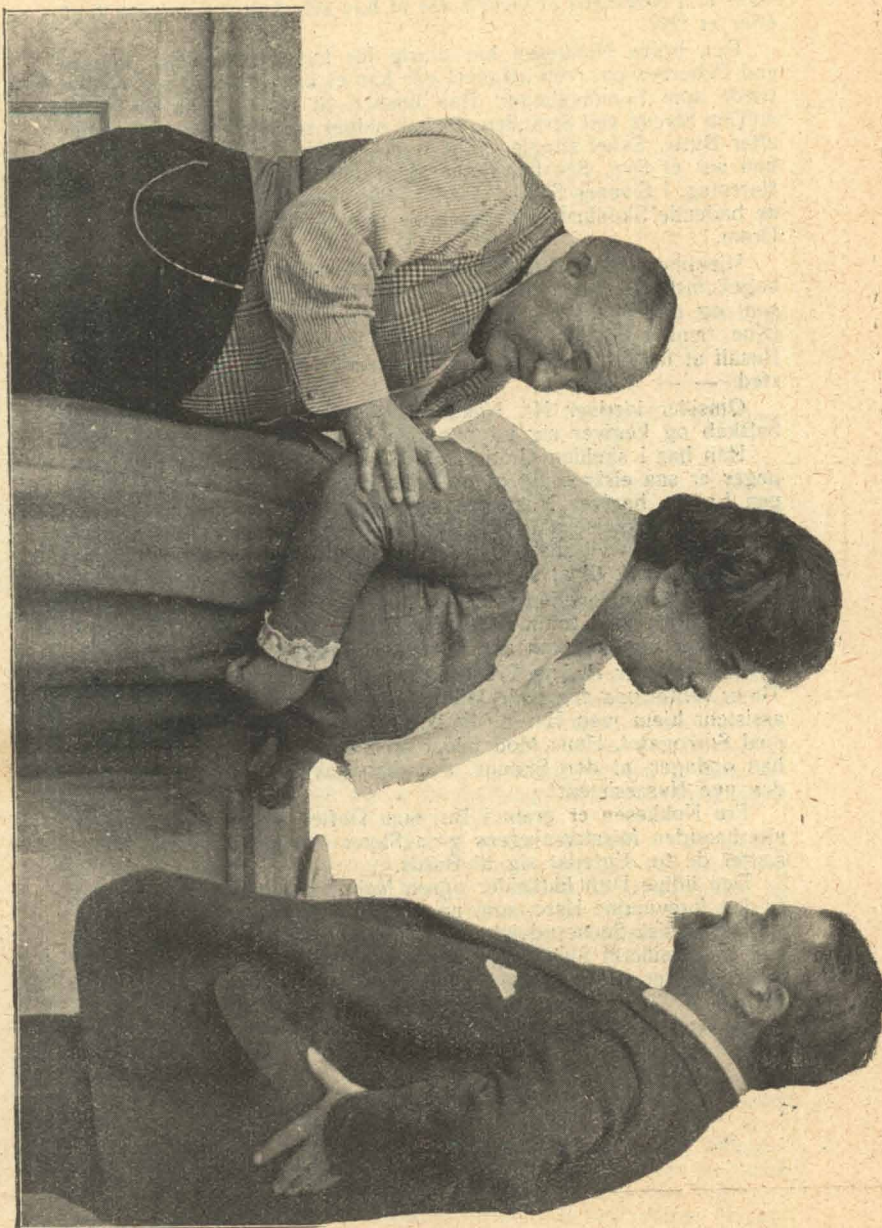
Han har i sjælden Grad Lykken med sig. En heldig Søndagsjæger er saa elskværdig at overlade ham en Hare, og med Sang paa Læben begiver Nokkesen sig hjem. Men da møder han sin Skæbne i Skikkelse af en bedaarende Ungmø med et Par skælmske Øjne. Hun vil saa forfærdelig gerne have hans Hare, og han er letsindig nok til at sælge hende Dyret for et Kys.

Den Skønne forsvinder med Haren, og Nokkesen, der nødig vil komme hjem med tomme Hænder, fanger en fed, lille Hund, — i en snæver Vending kan den udmærket bruges som Haresteg.

Imidlertid er Hr. og Fru Spidsmejer ankommen og har i flere Timer ventet paa den gode Middag. Endelig kommer den nye Husassistent hjem med Haren, og kort efter indtræffer Hr. Nokkesen med Surrogatet. Hans Mod falder adskillige Grader under Nul, da han opdager, at den Skønne, som han gav Haren for et Kys, er den nye Husassistent!

Fru Nokkesen er gram i Hu, men Duften af Haresteg spreder efterhaanden Misstemningens graa Skyer — og med glade Miner sætter de to Ægtepar sig til Bords.

Den liflige Duft hidkalder ogsaa Naboerne, der antager, at det er den forsvundne Hare, som nu pranger paa Nokkesens Bord. En stor dramatisk Scene udvikler sig, og selv om vi ikke vil indlade os paa en detailleret Skildring af Opgøret, saa skal vi dog antyde, at det sikkert er sidste Gang, Spidsmejers er til Haresteg hos Nokkesens!

Det gaadefulde „S“

HOVEDPERSONERNE:

Scott Mc Ryle.....	Ed Gibson
Lærerinden	Dorothy Wood
Samuel Griggs	

Twin Springs er en uanselig lille By i Vestens Hvededistrikter, og der er næppe noget tillokkende ved den for en Turist. Byens Borgere har saa faa Oplevelser, at Diligencens Ankomst er en hel Begivenhed, der formaar at sætte Sindene i Bevægelse.

Paa den Dag, vor Fortælling begynder, er Diligencen ventet med særlig Interesse, og da Egnens yngste Farmer, Scott Mc Ryle, kommer til Byen, forundres han ikke saa lidt over at se en hel Del Folk staa i ivrigt samtalende Klynger. Han faar at vide, at den nye Lærerinde vil ankomme med Diligencen, og det er jo nok værd at tage hende i Øjesyn. Scott gør Nar ad dem, fordi de aabenbart allesammen er forelskede i denne fremmede Skolefrøken, før- end de har set hende. Men det maa selvfølgelig blive deres egen Sag; han har nok af sine Minder fra Skoletiden og ønsker ikke at forny Bekendtskabet med kvindelige Pædagoger.

Han kører bort, men en Tilfældighed bevirker, at han snart efter kommer til at stifte personligt Bekendtskab med den længselsfuldt ventede Lærerinde. Et Stykke udenfor Twin Springs er der sket et Uheld med Diligencen, og Scott paatager sig at køre den unge Dame til Byen og samtidig hente Hjælp. Han er baade stolt og glad over at yde hende denne Tjeneste, hun er nemlig ung og smuk, og han vil blive Genstand for alles Misundelse!

»Doktor« Wells, Dyrlæge, Notarius publicus og Formand for Skoleraadet, modtager Lærerinden, men har straks den triste Meddelelse at gøre hende, at Skolen foreløbig ikke vil blive aabnet, fordi der ikke findes saa mange skolepligtige Børn, som der skal være ifølge Loven. En uventet Fraflytning fra Byen har foranlediget denne Kalamitet, og Lærerinden vil ikke komme til at tiltræde sin Stilling.

Scott synes, det er Synd, at hun saa hurtig skal forlade Twin Springs, og han faar en glimrende Idé. Han fortæller, at han saa forfærdelig gerne vil lære at skrive og læse, hvis Lærerinden ikke

har noget imod at give ham Undervisning. Hun gaar ind paa det, og Doktor Wells gør ingen Indvendinger — selv om Scott Mc Ryle forlængst er ude over den skolepligtige Alder. — — —

Den unge, frejdige Farmer viser sig at være en meget flittig og lærenem Elev, der fem Gange ugentlig tager til Skolen med sin Elementarbog. Skoletimerne er de lykkeligste i hans Liv, og

han er snart vildt forelsket i den kønne Lærerinde. En Dag, da han er paa Vej til Byen, træffer han en lille Pige, der grædende fortæller, at hendes Moder slet ikke vil vaagne mere. Barnet hedder Emily og er Datter af en enlig boende Kvinde, Margaret Stebbins, hvis Forhold ingen rigtig kender, og som har været Genstand for megen Sladder. Scott skynder sig til hendes Hjem og finder Margaret Stebbins død. Hun har efterladt sig et Brev, hvori hun beder den, der finder hende, om at tage sig af den lille Emily. Brevet oplyser, at Margaret er gift, men Kræfterne har svigtet hende, førend hun fik skrevet Mandens Navn, og et S er alt, hvad der kan lede paa Sporet.

Scott har den dybeste Medfølelse med det stakkels Barn, som han tager med sig til Twin Springs, hvor han fortæller Lærerinden den sørgelige Historie. Hun ynkes over den lille Emily, og til Scotts Glæde lover hun at adoptere hende. Farmeren giver hende Penge til Tøj til Emily, og den fælles Følelse for den hjælpeløse Stakkelt knytter Baandet fastere mellem dem.

Der er imidlertid een, der nages af Skinsyge og kun tænker paa at skille de to Mennesker, som Skæbnen synes at have bestemt for hinanden. Det er en Mand ved Navn Samuel Griggs, som for nogen Tid siden ankommer til Byen og er blevet heftig forelsket i Lærerinden. Paa en slyngelagtig Maade lykkes det ham at faa hende til at tro, at Scott er en ryggesløs Person. Samuel Grieggs antyder, at det er Scott Mc Ryle, der er Emilys Far — hvis Brevet var blevet fuldført, saa vilde der have staaet Scott — det er den sande Forklaring paa det gaadefulde S.

Mistænksomhedens Gift er indpodet i hendes Hjerte, og da hun opdager, at Scott baade har kunnet læse og skrive, før hun kom til Byen, staar han for hende som en Løgner, hvem hun kan tiltro alt, og hun viser ham harmfuld bort.

Efter dette er Tilværelsen uudholdelig for hende i Twin Springs, og hun beslutter at rejse sammen med sin lille Adoptivdatter. Hendes Bortrejse er en stor Skuffelse for Samuel Griggs, der havde haabet, at hun vilde blive hans, — men hun afviser koldt hans Frieri og forlader denne By, hvor hun har mødt sit Livs store Kærlighed og maattet lide den dybe Sorg, at han ikke var hendes Tillid værdig.

Samuel Griggs er rasende over, at hans skønne Forhaabninger er bristede, og han fatter en forbryderisk Plan, hvorved han mener at kunne naa sit Maal. Men takket være Scott Mc Ryles heltemodige Indgriben forpurres det skændige Anslag; Slynglen faar sin velfortjente Straf, og det bliver opklaret, at hans Beskyldninger er løgnagtige.

Og saa ender det med, at den lille Emily, der er lykkelig for sin ny Mor, ogsaa faar en Far, som hun holder af — nemlig Scott Mc Ryle!

Indehaves med Eneret af

AKTIESELSKABET

FILM-CENTRALEN

KØBENHAVN